

**Projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny,
opracowany przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Karnego**
(redakcja z dnia 5 listopada 2013 r.)

USTAWA

z dnia 2013 r.

o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Nie ma czynu zabronionego, jeżeli w danych okolicznościach wyczerpanie znamion przedmiotowych tego czynu nie było obiektywnie możliwe do przewidzenia.”;

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 129, poz. 734, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611 oraz z 2013 r. poz. 849, 905, 1036.

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2 § 1. Odpowiedzialności karnej za przestępstwo skutkowe podlega ten tylko, kto powoduje skutek w wyniku niezachowania reguły postępowania z dobrem prawnym wiążącej w danych okolicznościach.

§ 2. Odpowiedzialności karnej za przestępstwo skutkowe popełnione przez zaniechanie podlega ten tylko, na kim nadto ciążył prawny, szczególnie obowiązek zapobiegnięcia skutkowi.

§ 3. Skutku nie przypisuje się osobie niezachowującej reguły postępowania z dobrem prawnym w szczególności, jeżeli późniejsze naruszenie tej samej lub innej reguły postępowania przez inną osobę w sposób istotny wpłynęło na zmianę okoliczności wystąpienia tego skutku.”;

3) w art. 4 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli według nowej ustawy za czyn objęty wyrokiem nie można byłoby orzec kary w wysokości kary orzeczonej, wymierzoną karę obniża się do wysokości najsurowszej kary możliwej do orzeczenia na podstawie nowej ustawy.”;

4) w art. 7 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Występkim jest czyn zabroniony zagrożony grzywną powyżej 30 stawek dziennych albo 5 000 złotych, karą ograniczenia wolności przekraczającą miesiąc, albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9 § 1. Czyn zabroniony jest popełniony umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar wyczerpać znamiona przedmiotowe czynu zabronionego, to jest chce je wyczerpać albo przewidując taką możliwość na to się godzi.

§ 2. Czyn zabroniony jest popełniony nieumyślnie, jeżeli sprawca nie ma zamiaru wyczerpać znamion przedmiotowych czynu zabronionego, a w danych okolicznościach wyczerpanie tych znamion było obiektywnie możliwe do przewidzenia.

§ 3. Sprawca ponosi surowszą odpowiedzialność, którą ustawa uzależnia od określonego następstwa czynu zabronionego, jeżeli następstwo to przewidywał albo w danych okolicznościach było ono obiektywnie możliwe do przewidzenia.”;

6) w art. 10 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W stosunku do sprawcy, który po ukończeniu lat 17, lecz przed ukończeniem lat 18, popełnił występki, zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą lat 8, sąd zamiast kary stosuje środki wychowawcze, lecznicze albo poprawcze przewidziane dla nieletnich, chyba

że okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, a w szczególności nieskuteczność stosowanych poprzednio środków wychowawczych lub poprawczych przemawiają za orzeczeniem kary.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12 § 1. Dwa lub więcej zachowań podjętych w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uważa się za jeden czyn zabroniony, o ile zachowania te następowały w krótkich odstępach czasu i łącznie wypełniły znamiona czynu zabronionego lub każde z osobna wyczerpuje znamiona określone w tym samym przepisie, albo wyczerpały znamiona określone w różnych przepisach ustawy karnej i następowały natychmiast po sobie.

§ 2. Jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem przyjęcia czynu ciąglego określonego w § 1 jest tożsamość pokrzywdzonego.”;

8) tytuł rozdziału drugiego otrzymuje brzmienie:

„Rozdział II Formy stadialne i współdziałanie przy popełnieniu przestępstwa.”;

9) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19 § 1. Sąd wymierza karę za podżeganie lub pomocnictwo od dolnej granicy ustawowego zagrożenia do wysokości nieprzekraczającej dwóch trzecich górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianej za sprawstwo.

§ 1a. Za podżeganie połączone z udzieleniem korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy, nakłanianemu, w zamian za dokonanie czynu zabronionego, sąd wymierza karę w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo.

§ 1 b. Za pomocnictwo do czynu zabronionego o charakterze terrorystycznym polegające w szczególności na gromadzeniu, oferowaniu lub przekazywaniu wartości majątkowych, szkoleniu terrorystycznym sąd wymierza karę w granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego za sprawstwo tego czynu.

§ 2. Wymierzając karę za pomocnictwo, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.”;

10) w art. 22:

a) uchyla się § 1:

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli czynu zabronionego nie usiłowano dokonać, sąd może zastosować wobec sprawcy czynu zabronionego określonego w art. 18 § 2 i 3 nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.”

c) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Podżeganie i pomocnictwo do czynu zagrożonego karą nieprzekraczającą 2 lat pozbawienia wolności lub karą łagodniejszą nie jest karalne, jeżeli czyn ten nie został dokonany.”

11) w art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24 Odpowiada jak za podżeganie, o którym mowa w art. 19 § 1a, kto w celu skierowania przeciwko innej osobie postępowania karnego nakłania ją do popełnienia czynu zabronionego; w tym wypadku nie stosuje się art. 23.”

12) w art. 25 uchyla się § 3–5;

13) w art. 28 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nie popełnia przestępstwa nieumyślnego, kto działa w usprawiedliwionym błędzie, co do okoliczności stanowiącej znamię przedmiotowe czynu zabronionego.”

14) w art. 31 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się, gdy sprawca wprawił się w stan nietrzeźwości lub innego odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywał albo mógł przewidzieć.”

15) art. 34 i 35 otrzymują brzmienie:

„Art. 34 § 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, kara ograniczenia wolności trwa najkrócej miesiąc, najdłużej 2 lata; wymierza się ją w miesiącach i latach.

§ 1a. Kara ograniczenia wolności polega na:

1) obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne;

2) obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu, z zastosowaniem systemu dozoru elektronicznego;

3) obowiązku, o którym mowa w art. 72 § 1 pkt 3–5, 6a–7a;

4) potrąceniu od 10% do 20% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na cel społeczny wskazany przez sąd.

§ 1b. Obowiązki i potrącenie, o których mowa w § 1a orzeka się łącznie lub osobno.

§ 2. W czasie odbywania kary ograniczenia wolności skazany:

- 1) nie może bez zgody sądu zmieniać miejsca stałego pobytu;
- 2) ma obowiązek udzielania wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary.

§ 3. Wymierzając karę ograniczenia wolności, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 lub obowiązki wymienione w art. 72 § 1 pkt 1 i 2.”;

Art. 35 § 1. Nieodpłatna, kontrolowana praca na cele społeczne jest wykonywana w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym przez okres łącznie nieprzekraczający roku.

§ 2. Potrącenie wynagrodzenia za pracę może być orzeczone wobec osoby zatrudnionej; w okresie, na jaki zostało orzeczone potrącenie, skazany nie może rozwiązać bez zgody sądu stosunku pracy.

§ 3. Sąd określa czas wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 34 § 1a pkt 2, uwzględniając warunki pracy skazanego oraz wymiar innych nałożonych obowiązków, przy czym nie może być on dłuższy niż 12 miesięcy oraz dłuższy niż 24 godziny w stosunku tygodniowym i 12 godzin w stosunku dziennym.

§ 4. Do orzekania obowiązków, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 3–5 i art. 34 § 3, przepis art. 74 stosuje się odpowiednio.”;

16) uchyla się art. 36;

17) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37 § 1. Kara pozbawienia wolności wymieniona w art. 32 pkt 3 trwa najkrócej miesiąc, najdłużej 15 lat; wymierza się ją w miesiącach i latach.

§ 2. Wymierzając karę pozbawienia wolności w rozmiarze nieprzekraczającym 2 lat, sąd może orzec, że po odbyciu określonej części kary, nie dłuższej jednak niż 3 miesiące, pozostałą część kary skazany odbywać będzie w systemie dozoru elektronicznego.”;

18) w art. 38 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 38 § 1. Jeżeli ustawa przewiduje obniżenie albo nadzwyczajne obostrzenie górnej granicy ustawowego zagrożenia, a ustawowe zagrożenie obejmuje więcej niż jedną z kar wymienionych w art. 32 pkt 1–3, obniżenie albo obostrzenie odnosi się do każdej z tych kar.

§ 2. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, kara nadzwyczajnie obostrzona nie może przekroczyć 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.”;

19) w art. 39:

a) pkt 2b otrzymuje brzmienie:

„pkt 2b) zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczenia określonego miejsca pobytu bez zgody sądu.”,

b) uchyla się pkt 4–6;

20) w art. 41 § 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„§ 1a. Sąd może orzec zakaz zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, na czas określony albo dożywotnio, w razie skazania na karę pozbawienia wolności za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub rozwojowi psychoseksualnemu małoletnich.

§ 1b. Sąd orzeka dożywotnio zakaz, o którym mowa w § 1a, w razie ponownego skazania sprawcy w warunkach określonych w tym przepisie.”;

21) w art. 41a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd może orzec zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, jak również nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym w razie skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub rozwojowi psychoseksualnemu na szkodę małoletniego lub inne przestępstwo przeciwko wolności lub w razie skazania za umyślne przestępstwo z użyciem przemocy; zakaz lub nakaz może być połączony z obowiązkiem zgłaszania się do Policji lub innego wyznaczonego organu w określonych odstępach czasu.”,

b) uchyla się § 2,

c) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Sąd może orzec zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu dożywotnio w razie ponownego skazania sprawcy w warunkach określonych w § 1.

§ 4. Orzekając zakaz zbliżania się do określonych osób, sąd wskazuje odległość od osób chronionych, którą skazany obowiązany jest zachować.”,

d) po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

§ 5. Orzekając nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, sąd określa termin jego wykonania.”;

22) art. 41b otrzymuje brzmienie:

„Art. 41b § 1. Sąd może orzec zakaz wstępu na imprezę masową określonego rodzaju, jeżeli przestępstwo zostało popełnione w związku z taką imprezą i gdy udział sprawcy w imprezach masowych zagraża bezpieczeństwu lub spokojowi publicznemu.

§ 2. Zakaz wstępu na imprezy masowe określonego rodzaju dotyczy imprez organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Sąd orzeka zakaz wstępu na imprezę masową określonego rodzaju w razie ponownego skazania sprawcy w warunkach określonych w § 1.”;

23) w art. 42 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2, był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka zakłócającego czynności psychomotoryczne w stopniu mogącym zagrozić bezpieczeństwu w komunikacji lub zbiegl z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

§ 4. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w § 3.”;

24) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43 § 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozbawienie praw publicznych oraz zakazy wymienione w art. 39 pkt 2, 2c–2d i 3 orzeka się w latach, od roku do lat 10; zakazy wymienione w art. 39 pkt 2a i 2b orzeka się w latach, od roku do lat 15.

§ 1a. Obowiązek osobistego stawiennictwa, o którym mowa w art. 41a § 1 i 41b § 3, orzeka się w miesiącach, najkrócej na 3 miesiące, najdłużej na 12 miesięcy.

§ 2. Pozbawienie praw publicznych i zakaz obowiązują od uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 2a. Okres, na który orzeczono zakaz, nie biegnie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, chociażby orzeczonej za inne przestępstwo.

§ 2b. Okres, na który orzeczono pozbawienie praw publicznych za dane przestępstwo, nie biegnie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności za to przestępstwo.

§ 3. Orzekając zakaz określony w art. 42, sąd nakłada obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu; do chwili wykonania obowiązku okres, na który orzeczono zakaz, nie biegnie.”;

25) po art. 43 dodaje się art. 43a–43c w brzmieniu:

„Art. 43a § 1. Odstępając od wymierzenia kary, a także w wypadkach wskazanych w ustawie, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; świadczenie to nie może przekroczyć 60 000 złotych.

§ 2. W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a, 179 lub art. 180, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej do wysokości określonej w § 1.

Art. 43b Sąd może orzec podanie wyroku do publicznej wiadomości w określony sposób, jeżeli uzna to za celowe, w szczególności ze względu na społeczne oddziaływanie skazania, o ile nie narusza to interesu pokrzywdzonego.

Art. 43c Sąd, uznając za celowe orzeczenie pozbawienia lub ograniczenia praw rodzicielskich lub opiekuńczych, w razie popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego lub we współdziałaniu z nim, zawiadamia o tym właściwy sąd rodzinny.”;

26) po art. 43 dodaje się rozdział Va o nazwie:

„Rozdział Va Przepadek i środki kompensacyjne.”;

27) w art. 44 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli orzeczenie przypadku określonego w § 1 lub 2 nie jest możliwe, sąd może orzec nawiązkę w wysokości równowartości przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa lub przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.”

28) w art. 45:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli mienie stanowiące korzyść uzyskaną z popełnienia przestępstwa, o którym mowa w § 2, zostało przeniesione na osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej,

faktycznie lub pod jakimkolwiek tytułem prawnym, uważa się, że rzeczy będące w samoistnym posiadaniu tej osoby lub jednostki oraz przysługujące jej prawa majątkowe należą do sprawcy, chyba że na podstawie okoliczności towarzyszących nabyciu nie można było przypuszczać, że mienie to chociażby pośrednio, pochodziło z czynu zabronionego.”,

b) uchyla się § 4,

c) § 5 i § 6 otrzymują brzmienie:

„§ 5. W razie współwłasności orzeka się przepadek udziału należącego do sprawcy lub orzeka się nawiązkę w wysokości równowartości tego udziału.

§ 6. Objęta przypadkiem korzyść majątkowa przechodzi na własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku.”;

29) po art. 45 dodaje się art. 45a:

„Art. 45a. Sąd może orzec przepadek jeżeli społeczna szkodliwość czynu jest znikoma, a także w razie warunkowego umorzenia postępowania lub stwierdzenia, że sprawca dopuścił się czynu zabronionego w stanie niepoczytalności, o której mowa w art. 31 § 1, albo zachodzi okoliczność wyłączająca ukaranie sprawcy czynu zabronionego.”;

30) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46 § 1. W razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się.

§ 2. Zamiast obowiązku określonego w § 1 sąd może orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, a w razie jego śmierci w wyniku popełnionego przez skazanego przestępstwa, na rzecz osoby najbliższej.

§ 3. Orzeczenie odszkodowania lub zadośćuczynienia na podstawie § 1 albo nawiązki na podstawie § 2, nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu niezaspokojonej części roszczenia na drodze postępowania cywilnego.”;

31) Art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Nawiązkę orzeka się w wysokości do 100 000 złotych, chyba że ustawa stanowi inaczej.”

32) uchyla się art. 49;

33) uchyla się art. 50–52;

34) po art. 57a dodaje się art. 57b w brzmieniu:

„Art. 57b. Jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności.”;

35) uchyla się art. 57a;

36) w art. 58:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.”;

b) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Karę połączoną ze środkami związanymi z zastosowaniem dozoru elektronicznego orzeka się, jeżeli zostały spełnione warunki orzeczenia dozoru określone ustawą.”;

c) uchyla się § 2–4;

37) w art. 59 uchyla się § 2;

38) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. § 1. Na wniosek pokrzywdzonego umarza się postępowanie karne o występki zagrożony karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, jeżeli przed rozpoczęciem przewodu sądowego w pierwszej instancji sprawca pojednał się z pokrzywdzonym, w szczególności w wyniku mediacji, i naprawił szkodę wyrządzoną przestępstwem lub zadośćuczynił wyrządzonej krzywdzie.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się jeżeli zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, wskazujący, że umorzenie postępowania sprzeciwiałoby się realizacji celów kary.”;

39) w art. 63 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Zaliczając okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej grzywny, określonej kwotowo, przyjmuje się, że jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada kwocie równej dwukrotności stawki dziennej ustalonej zgodnie z art. 33 § 3.”;

40) w art. 63 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na poczet orzeczonych środków karnych, o których mowa w art. 39 pkt 2–3, zalicza się okres rzeczywistego stosowania odpowiadających im rodzajowo środków zapobiegawczych.”;

41) po art. 63 wprowadza się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a Uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 335, art. 338a lub 387 Kodeksu postępowania karnego, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary także w innych wypadkach, niż przewidziane w art. 60 § 1–4; sąd może orzec zamiast kary wyłącznie środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny jeżeli przypisany oskarżonemu występki jest zagrożony karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.”;

42) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne o występki zagrożony karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.”;

43) w art. 67 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Warunkowe umorzenie następuje na okres próby, który wynosi od roku do 3 lat i biegnie od uprawomocnienia się orzeczenia.”;

44) w art. 68 § 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68 § 2. Sąd może podjąć postępowanie karne, jeżeli sprawca w okresie próby rażąco narusza porządek prawny, w szczególności gdy popełnił inne niż określone w § 1 przestępstwo, jeżeli uchyła się od dozoru, wykonania nałożonych obowiązków lub orzeczonych środków karnych, przypadku lub środków kompensacyjnych albo nie wykonuje zawartej z pokrzywdzonym ugody.”;

45) w art. 69:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 2 lat albo grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.”;

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Sąd może, jeżeli zachodzą warunki określone w § 1, orzekając karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą 2 lat, ustalić długość odbywania tej kary w systemie dozoru elektronicznego, a pozostałą część kary warunkowo zawiesić; okres odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego nie może być krótszy niż 3 miesiące i dłuższy niż 6 miesięcy.”;

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zawieszenia wykonania kary nie stosuje się do sprawcy skazanego w warunkach określonych w art. 64 § 2, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.”,

d) uchyla się § 4;

46) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. § 1. Zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który biegnie od uprawomocnienia się orzeczenia i wynosi:

1) od 2 do 5 lat – w wypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności,

2) od roku do 3 lat – w wypadku warunkowego zawieszenia wykonania grzywny.

§ 2. W wypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy młodocianego lub określonego w art. 64 § 2 albo wobec sprawcy, do którego ma zastosowanie art. 69 § 1a, okres próby wynosi od 3 do 5 lat.”;

47) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71 § 1. Zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności, sąd może orzec grzywnę, jeżeli jej wymierzenie na innej podstawie nie jest możliwe.

§ 2. W razie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności grzywna orzeczona na podstawie § 1 nie podlega wykonaniu; kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o okres odpowiadający połowie liczby uiszczonych stawek dziennych z zaokrągleniem do pełnego dnia.”;

48) w art. 72 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może zobowiązać skazanego do naprawienia szkody w całości lub w części albo do uiszczenia świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7.”;

49) w art. 75:

a) uchyla się § 1 i § 1a,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może zarządzić wykonanie kary, jeżeli skazany w okresie próby rażąco narusza porządek prawny, w szczególności gdy popełnił czyn zabroniony pod groźbą kary albo jeżeli uchyla się od uiszczenia grzywny, od dozoru, wykonania nałożonych obowiązków lub orzeczonych środków karnych, przepadku lub środków kompensacyjnych.”,

c) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Zarządzając wykonanie kary, sąd może, uwzględniając dotychczasowy przebieg próby, a w szczególności wykonanie nałożonych obowiązków, skrócić orzeczoną karę, nie więcej jednak niż o połowę.”,

d) uchyla się § 5;

50) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. § 1 Jeżeli nie zarządzono wykonania kary, z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby uważa się ją za wykonaną, a skazanie ulega zatarciu z mocy prawa.

§ 2. Jeżeli wobec skazanego orzeczono grzywnę, środek karny, środek kompensacyjny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania.”;

51) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Skazanego na karę pozbawienia wolności sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka karnego lub zabezpieczającego, przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

§ 2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd, wymierzając karę wymienioną w art. 32 pkt 3–5, może wyznaczyć surowsze ograniczenia do skorzystania przez skazanego z warunkowego zwolnienia niż przewidziane w art. 78.”;

52) uchyla się art. 79;

53) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. W razie odwołania warunkowego zwolnienia ponowne warunkowe zwolnienie nie może nastąpić przed odbyciem przynajmniej roku kary pozbawienia wolności, a w wypadku kary 25 lat pozbawienia wolności lub kary dożywotniego pozbawienia wolności przed odbyciem przynajmniej 5 lat kary.”;

54) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Skazanego na karę ograniczenia wolności, który odbył przynajmniej połowę orzeczonej kary, przy czym przestrzegał porządku prawnego, jak również spełnił nałożone na niego obowiązki, orzeczone środki karne i środki kompensacyjne, sąd może zwolnić od reszty kary, uznając ją za wykonaną.”

55) w art. 84 § 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84 § 2. Jeżeli środek karny orzeczony został dożywotnio, sąd może uznać go za wykonany, jeżeli skazany przestrzegał porządku prawnego i nie zachodzi obawa ponownego popełnienia przestępstwa podobnego do tego, za które orzeczono środek karny, a środek karny był w stosunku do skazanego wykonywany przynajmniej przez 10 lat.”;

56) uchyla się art. 84a;

57) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85 § 1. Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i sąd wymierzył za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, orzeka się karę łączną.

§ 2. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i niewykonane w całości kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

§ 3. Kara łączna może zostać orzeczona także w wyroku łącznym.

§ 4. Karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a, chyba że zostały one przejęte do wykonania w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

58) w art. 86:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.”,

b) uchyla się § 2b,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wymierzając karę łączną ograniczenia wolności, sąd, stosując art. 35, określa na nowo wymiar czasu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne albo okres i wysokość potrąceń, a także nałożenie na sprawcę obowiązków o których mowa w art. 34.”,

d) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1–3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.”;

59) w art. 89:

a) § 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„§ 1. W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez

warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie nowej kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69; sąd może zastosować art. 69 § 1a, chociażby nie stanowił podstawy warunkowego zawieszenia żadnej z podlegających łączeniu kar.

§ 1a. W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd w wyroku łącznym może orzec karę łączną pozbawienia wolności albo grzywny bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.”,

b) po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Orzekając w wypadku określonym w § 1a karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, sąd przyjmuje, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania – o ile nie zachodzą podstawy do zarządzenia wykonania tej kary – równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.”,

c) uchyla się § 2 i 3;

60) po art. 89 dodaje się art. 89a w brzmieniu:

„Art. 89a § 1. Jeżeli chociażby jedną karą podlegającą łączeniu jest kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, orzeczona na podstawie art. 60 § 5, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, nieprzekraczającej wymiaru kary pozbawienia wolności, orzeczonej na podstawie tego przepisu.

§ 2. Orzekając karę łączną pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, sąd może orzec grzywnę na podstawie art. 71 § 1, chociażby jej nie orzeczono za pozostające w zbiegu przestępstwa.

§ 3. W razie zbiegu orzeczeń o okresach próby sąd orzeka ten okres oraz związane z nim obowiązki na nowo. W razie zbiegu orzeczeń, o którym mowa w § 1, okres próby może wynosić do 10 lat.

§ 4. W razie zbiegu orzeczeń, w których zastosowano art. 69 § 1a, sąd orzeka na nowo o długości okresu odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Okres ten nie może być dłuższy niż 12 miesięcy.”;

61) w art. 90 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90 § 1. Środki karne, kompensacyjne, przepadek, środki zabezpieczające oraz dozór stosuje się, chociażby orzeczono je tylko co do jednego ze zbiegających się przestępstw.”;

62) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91 § 1. Jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw,

zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

§ 2. Jeżeli sprawca popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału.

§ 3. Jeżeli sprawca został skazany dwoma lub więcej wyrokami za przestępstwa należące do ciągu przestępstw określonego w § 1, orzeczona kara łączna nie może przekroczyć górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, przewidzianego w przepisie stanowiącym podstawę wymiaru kary dla każdego z tych przestępstw.”;

63) uchyla się art. 92–93;

64) po art. 93 dodaje się art. 93a–93g w brzmieniu:

„Art. 93a. § 1. Środkami zabezpieczającymi są:

- 1) dozór Policji;
- 2) dozór kuratora;
- 3) elektroniczna kontrola miejsca pobytu;
- 4) leczenie ambulatoryjne;
- 5) leczenie lub psychoterapia w placówce podmiotu leczniczego;
- 6) pobyt w zakładzie psychiatrycznym lub innym zakładzie zamkniętym.

§ 2. Jeżeli ustawa tak stanowi, tytułem środka zabezpieczającego można zastosować nakaz i zakazy określone w art. 39 pkt 2–3, a także przepadek.

Art. 93b. § 1. Sąd może orzec środek zabezpieczający jedynie wówczas, gdy jest to konieczne, aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez sprawcę czynu zabronionego o znacznej społecznej szkodliwości, a inne dostępne środki prawne nie są wystarczające; sąd uchyla środek zabezpieczający, gdy dalsze jego stosowanie nie jest już konieczne.

§ 2. Środek zabezpieczający i sposób jego wykonania powinien być odpowiedni do stopnia społecznej szkodliwości czynu zabronionego, który sprawca może popełnić, oraz ryzyka jego popełnienia, a także uwzględniać potrzeby i postępy w leczeniu lub psychoterapii; sąd może zmienić orzeczony wobec sprawcy środek zabezpieczający lub sposób jego wykonywania, jeżeli poprzednio orzeczony środek stał się nieodpowiedni.

§ 3. Wobec tego samego sprawcy można orzec więcej niż jeden środek zabezpieczający; przepisy § 1 i 2 stosuje się, biorąc pod uwagę wszystkie orzekane środki zabezpieczające.

§ 4. Sąd orzeka pobyt w zakładzie psychiatrycznym lub innym zakładzie zamkniętym tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi.

Art. 93c. Środki zabezpieczające można orzec wobec sprawcy:

1) co do którego umorzono postępowanie o czyn zabroniony popełniony w stanie niepoczytalności określonej w art. 31 § 1,

2) w razie skazania za przestępstwo popełnione w stanie ograniczonej poczytalności określonej w art. 31 § 2,

3) w razie skazania za przestępstwo określone w art. 148, 156, 197 § 3 pkt 2–3 lub art. 197 § 4, popełnione w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych,

4) w razie skazania na karę pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia za przestępstwo określone w rozdziale XIX, XXIII, XXV lub XXVI popełnione w związku z zaburzeniem osobowości, lub

5) w razie skazania za przestępstwo popełnione w związku z uzależnieniem od alkoholu, środka odurzającego lub innego podobnego środka.

Art. 93d. § 1. Czasu stosowania środka zabezpieczającego nie określa się z góry.

§ 2. Środki zabezpieczające, o których mowa w art. 93a § 1 pkt 1–5 można orzec również do czasu wykonania kary pozbawienia wolności.

§ 3. Sąd ustala potrzebę i możliwości wykonania orzeczonego środka zabezpieczającego nie wcześniej niż na 6 miesięcy przed przewidywanym warunkowym zwolnieniem lub odbyciem kary pozbawienia wolności.

§ 4. Sąd może orzec środek zabezpieczający w trakcie wykonania kary pozbawienia wolności, jednak nie wcześniej niż na 6 miesięcy przed przewidywanym warunkowym zwolnieniem lub odbyciem kary pozbawienia wolności

§ 5. Jeżeli sprawca został skazany na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, środek zabezpieczający stosuje się po odbyciu kary lub warunkowym zwolnieniu, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§ 6. Jeżeli zachowanie sprawcy po uchyleniu środka zabezpieczającego wskazuje, że zachodzi konieczność stosowania środków zabezpieczających, sąd, nie później niż w ciągu 3 lat od uchylenia środka, może ponownie orzec ten sam lub inny środek zabezpieczający, o którym mowa w art. 39 § 1 pkt 1–5.

Art. 93e. § 1. Orzekając dozór Policji sąd nakłada na sprawcę obowiązek stawiennictwa w komisariacie Policji w odstępach czasu wskazanych przez sąd, nie rzadziej jednak niż raz w tygodniu, oraz obowiązek każdorazowego informowania jednostki Policji wykonującej dozór o zmianie miejsca stałego pobytu, miejsca zatrudnienia i danych osobowych, a także o terminach i miejscach wyjazdów.

§ 2. Orzekając elektroniczną kontrolę miejsca pobytu nakłada obowiązek poddania się przez sprawcę bieżącej kontroli miejsca pobytu sprawcy za pomocą urządzeń technicznych, w tym noszonego przez sprawcę nadajnika.

§ 3. Sąd może orzec dozór Policji na czas do rozpoczęcia wykonywania elektronicznej kontroli miejsca pobytu.

Art. 93f. § 1. Leczenie lub psychoterapia sprawcy, skazanego na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, mogą być prowadzone przed wykonaniem kary pozbawienia wolności, w trakcie jej wykonania lub po jej wykonaniu.

§ 2. Nie stosuje się metod leczenia, których zastosowanie spowodowałoby niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia sprawcy.

§ 3. Sąd orzeka psychoterapię podczas odbywania kary w zakładzie karnym wobec skazanego określonego w art. 93b pkt 3 lub 4.

Art. 93g. § 1. Sąd orzeka pobyt w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym wobec sprawcy określonego w art. 93c § 1 pkt 1, jeżeli istnieje wysokie ryzyko, że popelni on czyn o znacznej społecznej szkodliwości.

§ 2. Sąd orzeka pobyt w odpowiednim zakładzie zamkniętym wobec sprawcy określonego w art. 93c § 1 pkt 3, który został skazany na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, karę 25 lat pozbawienia wolności lub karę dożywotniego pozbawienia wolności, jeżeli istnieje wysokie ryzyko, że popelni on przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności seksualnej w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych.

§ 3. Sąd może orzec pobyt w odpowiednim zakładzie zamkniętym wobec sprawcy określonego w art. 93c pkt 4, który został skazany na karę co najmniej 10 lat pozbawienia wolności, karę 25 lat pozbawienia wolności lub karę dożywotniego pozbawienia wolności, jeżeli istnieje wysokie ryzyko, że popelni on przestępstwo określone w rozdziale XIX, XXIII, XXV lub XXVI, zagrożone karą pozbawienia wolności, której

górnjej granica nie jest niższa niż 10 lat, popełnione w związku z poważnym zaburzeniem osobowości.

§ 4. Sąd może orzec pobyt w odpowiednim zakładzie wobec sprawcy określonego w art. 93c § 1 pkt 5, który został skazany na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, karę 25 lat pozbawienia wolności lub karę dożywotniego pozbawienia wolności.

65) uchyla się art. 94–98;

66) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. § 1. Jeżeli sprawca dopuścił się czynu zabronionego w stanie niepoczytalności określonej w art. 31 § 1, sąd może orzec tytułem środka zabezpieczającego nakaz lub zakazy wymienione w art. 39 pkt 2–3.

§ 2. Zakazy wymienione w § 1 orzeka się bez określenia czasu ich obowiązywania; sąd uchyla je, gdy ustały przyczyny ich orzeczenia.”;

67) uchyla się art. 100;

68) w art. 101:

a) w § 1 uchyla się pkt 2a,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W przypadku gdy pokrzywdzonym jest małoletni albo gdy treści pornograficzne obejmują udział małoletniego, przedawnienie karalności przestępstwa określonego w rozdziale XXV nie może nastąpić przed upływem 10 lat od ukończenia przez niego 18 lat.”;

69) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102 Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 101, wszczęto postępowanie przeciwko osobie, karalność popełnionego przez nią przestępstwa przedawnia się z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu.”;

70) w art. 103 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do środków karnych oraz przepadku.”;

71) w art. 104 uchyla się § 2:

72) uchyla się art. 106a;

73) w art. 107 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W razie skazania na grzywnę albo karę ograniczenia wolności, zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania;

na wniosek skazanego sąd może zarządzić zatarcie skazania z chwilą wykonania tych kar.”;

74) uchyla się art. 107a;

75) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli sprawca przed zatarciem skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań.”;

76) art. 114a otrzymuje brzmienie:

„Art. 114a § 1. Wyrokiem skazującym jest również prawomocne orzeczenie skazujące za popełnienie przestępstwa wydane przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, chyba że według ustawy karnej polskiej czyn nie stanowi przestępstwa, sprawca nie podlega karze albo orzeczono karę nieznaną ustawie.

§ 2. W sprawach, o których mowa w art. 4, 107 i 108, stosuje się ustawę obowiązującą w miejscu skazania.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli informacje uzyskane z rejestru karnego lub od sądu państwa obcego nie są wystarczające dla uwzględnienia skazania albo orzeczona kara podlega darowaniu w państwie, w którym nastąpiło skazanie.”;

77) w art. 115:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Czynem zabronionym jest zachowanie o znamionach przedmiotowych i podmiotowych określonych w ustawie karnej.”,

b) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14 Dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne, w tym zalegalizowana tablica rejestracyjna pojazdu mechanicznego.”,

c) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. Czynem zabronionym o charakterze terrorystycznym jest czyn zabroniony zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 5 lat, popełniony w celu:

1) poważnego zastraszenia wielu osób,

2) zmuszenia organu władzy publicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa albo organu organizacji międzynarodowej do podjęcia lub zaniechania określonych czynności,

3) wywołania poważnych zakłóceń w ustroju lub gospodarce Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa lub organizacji międzynarodowej.”,

d) uchyla się § 21;

e) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. Biegłym jest także rzeczoznawca lub inna osoba, która z uwagi na swoją wiedzę lub umiejętności została powołana w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy w celu dostarczenia sądowi lub innemu organowi wiadomości specjalnych.”;

78) w art. 117:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, naruszając prawo międzynarodowe, dopuszcza się aktu agresji przeciwko innemu państwu, w szczególności przez:

1) użycie siły zbrojnej przez państwo przeciwko suwerenności, terytorialnej integralności lub politycznej niepodległości innego państwa,

2) wspieranie podobnego do wskazanego w pkt 1 działania nieregularnych lub najemnych grup o charakterze zbrojnym, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 12, karze 25 lat pozbawienia wolności albo karze dożywotniego pozbawienia wolności.”,

b) uchyla się § 3;

79) art. 126a otrzymuje brzmienie:

„Art. 126a. Kto publicznie nawołuje do popełnienia czynu określonego w art. 117 § 1, 118, 118a, 119 § 1, art. 120–125 lub publicznie pochwała popełnienie czynu określonego w tych przepisach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

80) w art. 130 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Kto działalność obcego wywiadu przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej organizuje lub nią kieruje, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 5 albo karze 25 lat pozbawienia wolności.”;

81) w art. 138:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisy art. 127, 128, oraz 131 stosuje się odpowiednio, jeżeli czyn zabroniony popełniono na szkodę państwa sojuszniczego, a państwo to zapewnia wzajemność.”;

b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisy art. 130 oraz 131 stosuje się odpowiednio, jeżeli czyn zabroniony popełniono na szkodę państwa sojuszniczego, a państwo to

zapewnia wzajemność lub gdy zachodzi uzasadniona obawa, że w wyniku działalności obcego wywiadu może dojść do naruszenia wolności i praw człowieka.”;

82) art. 147 otrzymuje brzmienie:

„Art. 147. Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 143 § 1 lub w art. 144 lub 145, kto w chwili czynu był niezdolny do pełnienia służby wojskowej.”;

83) w art. 148 uchyla się § 2 i 3;

84) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:

„Art. 149a. Matka, która powoduje śmierć dziecka poczętego zdolnego do samodzielnego życia poza jej organizmem, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.”;

85) art. 152 otrzymuje brzmienie:

„Art. 152 § 1. Kto powoduje śmierć dziecka poczętego niezdolnego do samodzielnego życia poza organizmem matki, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3,

§ 2. Kto nakłania kobietę ciężarną do popełnienia czynu określonego w § 1 lub udziela jej do tego pomocy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności lub karze pozbawienia wolności do lat 2.

§ 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1, na którym ciąży obowiązek opieki nad dzieckiem poczętym niezdolnym do samodzielnego życia poza organizmem matki działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku.

§ 4. Ściganie przestępstwa, określonego w § 3 następuje na wniosek matki lub ojca dziecka poczętego.

§ 5. Nie popełnia przestępstw określonych w § 1 i 3 matka dziecka poczętego.”;

86) po art. 152 dodaje się art. 152a w brzmieniu:

„Art. 152a. § 1. Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 152 § 1 lekarz, działający na żądanie matki dziecka poczętego, w przypadku gdy:

1) ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub poważne zagrożenie dla zdrowia matki,

2) zachodziło ciężkie i nieodwracalne uszkodzenie dziecka poczętego,

3) zachodziło uzasadnione podejrzenie, że ciąża powstała w wyniku czynu zabronionego a nie trwała dłużej niż 12 tygodni.”;

87) art. 153 otrzymuje brzmienie:

„Art. 153. Kto stosując przemoc wobec kobiety ciężarnej lub w inny sposób bez jej zgody powoduje śmierć dziecka poczętego niezdolnego do samodzielnego życia poza organizmem matki albo przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem doprowadza kobietę ciężarną do spowodowania śmierci dziecka niezdolnego do samodzielnego życia poza jej organizmem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”;

88) art. 154 otrzymuje brzmienie:

„Art. 154 § 1. Jeżeli następstwem przerwania ciąży w warunkach, o których mowa w art. 152 § 1, jest śmierć kobiety ciężarnej, sprawca podlega karze pozbawienia wolności do lat 10.

§ 2. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 153 jest śmierć kobiety ciężarnej, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”;

89) w art. 157:

a) § 4–5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 2 odbywa się z oskarżenia prywatnego, chyba że pokrzywdzonym jest osoba najbliższa zamieszkująca wspólnie ze sprawcą. W takim przypadku ściganie następuje na wniosek tej osoby.

„§ 5. Ściganie przestępstwa określonego w § 3, jeżeli naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwał dłużej niż 7 dni a pokrzywdzonym jest osoba najbliższa, następuje na jej wniosek.”,

b) po § 5 dodaje się § 6 w następującym brzmieniu:

„§ 6. Ściganie przestępstwa określonego w § 3, jeżeli naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia nie trwał dłużej niż 7 dni, odbywa się z oskarżenia prywatnego.”;

90) art. 157a otrzymuje brzmienie:

„Art. 157a. § 1. Kto powoduje uszczerbek na zdrowiu dziecka poczętego niezdolnego do samodzielnego życia poza organizmem matki zagrażający jego życiu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 1a. Jeżeli sprawca na którym ciążył obowiązek opieki nad dzieckiem poczętym niezdolnym do samodzielnego życia poza organizmem matki działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności”.

§ 2. Ściganie przestępstwa, określonego w § 1 i 1a następuje na wniosek matki lub ojca dziecka poczętego.

§ 3. Nie popełnia przestępstwa matka dziecka poczętego, która dopuszcza się czynu określonego w § 1 lub 1a.”;

91) po art. 157a dodaje się art. 157b w brzmieniu:

„Art. 157b. Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 157a § 1 lub 1a, lekarz, jeżeli uszczerbek dziecka poczętego jest następstwem działań leczniczych, koniecznych dla uchylenia niebezpieczeństwa grożącego zdrowiu lub życiu kobiety ciężarnej albo innego dziecka poczętego w razie ciąży mnogiej.”;

92) w art. 161 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 161. § 1. Kto naraża bezpośrednio inną osobę na zarażenie wirusem HIV, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

93) po art. 162 dodaje się art. 162a o brzmieniu:

„Art. 162a. § 1. Przepisy przewidujące odpowiedzialność karną za czyny skierowane przeciwko życiu i zdrowiu człowieka stosuje się również do czynów skierowanych przeciwko życiu i zdrowiu dziecka poczętego zdolnego do samodzielnego życia poza organizmem matki.

§ 2. Matka dziecka poczętego zdolnego do samodzielnego życia poza jej organizmem nie popełnia przestępstwa za czyn zabroniony skierowany przeciwko życiu lub zdrowiu tego dziecka, z wyjątkiem czynu zabronionego, określonego w art. 149a.

§ 3. Kto nakłania matkę dziecka poczętego zdolnego do samodzielnego życia poza jej organizmem do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w § 1 lub udziela jej do tego pomocy, podlega odpowiedzialności za podżeganie lub pomocnictwo w granicach określonych w art. 19.”;

94) w art. 165 § 1 pkt 3–5 otrzymują brzmienie:

„3) powodując uszkodzenie lub unieruchomienie urządzenia użyteczności publicznej, w szczególności urządzenia dostarczającego wodę, światło, ciepło, gaz, energię, linii sieci komunikacyjnej albo urządzenia zabezpieczającego przed nastąpieniem niebezpieczeństwa lub służącego do jego uchylenia,

4) zakłócając, uniemożliwiając lub w inny sposób wpływając na pracę sieci telekomunikacyjnej lub automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych,

5) wywołując panikę podczas zgromadzenia, imprezy masowej, lub innego zgrupowania ludzi.”;

95) uchyla się art. 165a;

96) w art.166 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1 Kto, stosując podstęp albo gwałt na osobie lub groźbę bezpośredniego użycia takiego gwałtu, przejmuje kontrolę nad statkiem wodnym w trakcie żeglugi lub statkiem powietrznym w trakcie lotu, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”;

97) uchyla się art. 170;

98) art. 178 otrzymuje brzmienie:

Art. 178. Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173, 174 lub 177 znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka zakłócającego czynności psychomotoryczne w stopniu mogącym zagrozić bezpieczeństwu w komunikacji albo który zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę.”;

99) art. 178a otrzymuje brzmienie:

„Art. 178a. Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka zakłócającego czynności psychomotoryczne w stopniu mogącym zagrozić bezpieczeństwu w komunikacji, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

100) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. Kto wbrew szczególnemu obowiązkowi dopuszcza do ruchu pojazd mechaniczny albo inny pojazd w stanie bezpośrednio zagrażającym bezpieczeństwu w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym lub dopuszcza do prowadzenia pojazdu mechanicznego albo innego pojazdu na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości, lub pod wpływem środka zakłócającego czynności psychomotoryczne w stopniu mogącym zagrozić bezpieczeństwu w komunikacji albo osobę nieposiadającą wymaganych uprawnień, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

101) art. 180 otrzymuje brzmienie:

„Art. 180. Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka zakłócającego czynności psychomotoryczne w stopniu mogącym zagrozić bezpieczeństwu w komunikacji pełni czynności związane

bezpośrednio z zapewnieniem bezpieczeństwa ruchu pojazdów mechanicznych, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

102) w rozdziale XXV tytuł rozdziału otrzymuje brzmienie:

„Przestępstwa przeciwko wolności seksualnej, rozwojowi psychoseksualnemu małoletnich oraz obyczajności.”;

103) w art. 199 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Kto obcuje płciowo z małoletnim lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej albo doprowadza ją do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania, udzielając w zamian korzyści majątkowej albo jej obietnicy, podlega karze od 3 miesięcy do lat 5.”;

104) w art. 200:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto małoletniemu poniżej lat 15 prezentuje treści pornograficzne lub udostępnia mu przedmioty mające taki charakter albo rozpowszechnia treści pornograficzne w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu zapoznanie się z nimi, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Karze przewidzianej w § 2 podlega kto w celu swojego zaspokojenia seksualnego lub zaspokojenia seksualnego innej osoby prezentuje małoletniemu poniżej lat 15 wykonanie czynności seksualnej.”;

105) w art. 202:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto publicznie prezentuje treści pornograficzne w taki sposób, że może to narzucić ich odbiór osobie, która tego sobie nie życzy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

b) uchyla się § 2,

c) § 4 i § 4a otrzymują brzmienie:

„§ 4. Kto utrwała treści pornograficzne z udziałem małoletniego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

§ 4a. Kto uzyskuje, przechowuje lub posiada treści pornograficzne z udziałem małoletniego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

d) po § 4b dodaje się § 4c w brzmieniu:

„§ 4c. Tej samej karze podlega kto w celu zaspokojenia seksualnego bezpośrednio uczestniczy w prezentacji treści pornograficznych z udziałem małoletniego.”;

106) w art. 204 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłania inną osobę do uprawiania prostytucji lub jej to ułatwia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

107) po art. 205 wprowadza się art. 205a w brzmieniu:

„Art. 205a. Ściganie przestępstw określonych w art. 197 lub 199, jak również w art. 198 jeżeli określony w tym przepisie stan ofiary nie jest wynikiem trwałych zaburzeń psychicznych, następuje na wniosek pokrzywdzonego, chyba, że pokrzywdzony jest małoletni.”;

108) art. 211a otrzymuje brzmienie:

„Art. 211a § 1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zajmuje się organizowaniem adopcji dzieci wbrew przepisom ustawy, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto udziela pomocy lub nakłania inną osobę do przekazania dziecka, wobec którego przysługuje jej władza rodzicielska, w zamian za korzyść majątkową albo w tym celu udziela tej osobie korzyści majątkowej, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

109) w art. 212 § 1–3 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto pomawia inną osobę, grupę osób lub jednostkę organizacyjną choćby niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności do roku.

§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

§ 3. W razie skazania za przestępstwo określone w § 1 lub 2 sąd może na wniosek pokrzywdzonego zamiast zadośćuczynienia orzec nawiązkę na wskazany przez niego cel społeczny.”;

110) w art. 213 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nie ma czynu zabronionego określonego w art. 212 § 1, jeżeli zarzut uczyniony niepublicznie jest prawdziwy.”;

111) w art. 216:

a) § 1–2 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności do roku.

§ 2. Kto znieważa inną osobę za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W razie skazania za przestępstwo określone w § 2 sąd może na wniosek pokrzywdzonego zamiast zadośćuczynienia orzec nawiązkę na wskazany przez niego cel społeczny.”;

112) w art. 222 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega pozbawienia wolności do lat 3.”;

113) uchyla się art. 231a;

114) w art. 233 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Kto, jako biegły lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

115) w art. 240 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Nie popełnia czynu zabronionego określonego w § 1, kto zaniechał zawiadomienia, mając dostateczną podstawę do przypuszczenia, że wymieniony w § 1 organ wie o przygotowywanym, usiłowanym lub dokonanym czynie zabronionym; nie popełnia przestępstwa również ten, kto zapobiegł popełnieniu przygotowywanego lub usiłowanego czynu zabronionego wymienionego w § 1.”;

116) art. 241 otrzymuje brzmienie:

„Art. 241. § 1. Kto bez zezwolenia rozpowszechnia publicznie wiadomości pochodzące z postępowania przygotowawczego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto rozpowszechnia publicznie wiadomości pochodzące z postępowania sądowego prowadzonego z wyłączeniem jawności.

§ 3. Nie ma przestępstwa określonego, w § 1 lub 2, jeżeli wiadomości zostały wcześniej publicznie już ujawnione lub ujawnione w postępowaniu sądowym.”;

117) art. 244 otrzymuje brzmienie:

„Art. 244 Kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd nakazu lub zakazu orzeczonego jako środek karny z art. 39 pkt 2–3 albo nie wykonuje

zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

118) po art. 244a dodaje się art. 244b w brzmieniu:

„Art. 244b. Kto w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego usuwa, ukrywa, zbywa lub obciąża albo uszkadza mienie zajęte lub zagrożone zajęciem, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

119) uchyla się art. 244a;

120) art. 245 otrzymuje brzmienie:

„Art. 245. Kto w związku z postępowaniem prowadzonym na podstawie ustawy, używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu na stronę tego postępowania, świadka, biegłego, tłumacza, obrońcę, przedstawiciela albo pełnomocnika, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

121) w art. 248 po pkt. 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a. więcej niż jeden raz uczestniczył w głosowaniu w tych samych wyborach.”;

122) uchyla się art. 254a;

123) uchyla się art. 255a;

124) w art. 256:

a) § 1–2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 256. § 1. Kto publicznie propaguje faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa lub nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w celu rozpowszechniania produkuje, utrwala lub sprowadza, nabywa, przechowuje, posiada, prezentuje, przewozi lub przesyła druk, nagranie lub inny przedmiot, zawierające treść określoną w § 1.”;

b) uchyla się § 3;

125) w art. 258:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli grupa albo związek określone w § 1 mają charakter zbrojny albo mają na celu popełnienie czynu zabronionego o charakterze terrorystycznym, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”;

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Kto grupę albo związek mające na celu popełnienie czynu zabronionego o charakterze terrorystycznym zakłada lub taką grupą lub związkiem kieruje, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.”;

126) po art. 258 dodaje się art. 258a w brzmieniu:

„Art. 258a. § 1. Kto, w stosunku do wartości majątkowych pochodzących chociażby pośrednio z popełnienia czynu zabronionego przez inną osobę, podejmuje czynności mogące udaremnić lub utrudnić ich identyfikację lub odebranie przez uprawniony organ państwowy, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca przestępstwa określonego w § 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 3. W razie skazania za przestępstwo określone w § 1 lub 2, sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa, a także korzyści z tego przestępstwa lub ich równowartość, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli przedmiot, korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.

§ 4. Nie podlega karze za przestępstwo określone w § 1 lub 2, kto dobrowolnie ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia, jeżeli zapobiegło to popełnieniu innego przestępstwa; jeżeli sprawca czynił starania zmierzające do ujawnienia tych informacji i okoliczności, sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary.”;

127) po art. 259 dodaje się art. 259a w brzmieniu:

„Art. 259a. § 1. Kto, czyni przygotowania do popełnienia czynu zabronionego o charakterze terrorystycznym, stanowiącego zbrodnię, polegające na wejściu w porozumienie z inną osobą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

§ 2. Kto używa groźby popełnienia czynu zabronionego o charakterze terrorystycznym, podlega karze pozbawienia wolności do 3 lat.”;

128) w art. 263 po § 2 dodaje się 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W wypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w § 2 podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

52) w art. 265 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, ujawnia lub wykorzystuje informacje niejawne o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne”, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

129) w art. 267 § 1–3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto bez uprawnienia uzyskuje dostęp do informacji dla niego nieprzeznaczonej, otwierając zamknięte pismo, podłączając się do sieci telekomunikacyjnej lub przelamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne szczególne jej zabezpieczenie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto bez uprawnienia uzyskuje dostęp do całości lub części systemu informatycznego, przelamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne szczególne jego zabezpieczenie.

§ 3. Tej samej karze podlega, kto w celu uzyskania informacji, do której nie jest uprawniony, zakłada lub posługuje się urządzeniem podsłuchowym, wizualnym albo innym urządzeniem lub oprogramowaniem, pozwalającym na niejawną rejestrację lub odbiór informacji.”;

130) w art. 268 uchyla się § 2;

131) w art. 268a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, niszczy, uszkadza, usuwa lub zmienia istotne dane informatyczne albo utrudnia lub uniemożliwia do nich dostęp uprawnionej osobie podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”,

b) po art. § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a Tej samej karze podlega, kto w istotnym stopniu zakłóca lub uniemożliwia automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych.”;

132) art. 269 otrzymuje brzmienie;

„Art. 269. Kto niszczy, uszkadza, usuwa lub zmienia dane informatyczne o szczególnym znaczeniu dla obronności kraju, bezpieczeństwa w komunikacji, funkcjonowania administracji rządowej, innego organu państwowego lub instytucji państwowej albo samorządu terytorialnego albo zakłóca lub uniemożliwia automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie takich danych, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”;

133) art. 269a otrzymuje brzmienie:

„Art. 269a. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, przez przekaz, zniszczenie, usunięcie, uszkodzenie lub zmianę danych informatycznych, w istotnym stopniu zakłóca pracę systemu informatycznego lub sieci telekomunikacyjnej, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

134) w art. 269b § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 165 § 1 pkt 4, art. 267 § 3, art. 268a, 269 lub art. 269a, wytwarza, pozyskuje, zbywa lub udostępnia innym osobom:

1) urządzenia lub oprogramowanie informatyczne, przystosowane do popełnienia takiego czynu zabronionego;

2) hasła lub kody dostępu albo inne dane umożliwiające bezprawny dostęp do informacji przechowywanych w systemie informatycznym lub sieci telekomunikacyjnej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.”;

135) art. 270 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

136) w art. 271:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„art. 271 § 1. Kto, w związku z pełnieniem funkcji publicznej, w wystawianym przez siebie dokumencie poświadcza nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”, b) uchyla się § 2;

b) art. 272 otrzymuje brzmienie:

„Art.272. Kto wyłudza poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd osoby pełniącej funkcję publiczną upoważnionej do wystawienia dokumentu, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

137) w art. 286 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

138) po art. 286 dodaje się art. 286a w brzmieniu:

„Art. 286a. Kto, wbrew ciążącemu obowiązkowi, nie powiadamia właściwego podmiotu o okoliczności mogącej mieć wpływ na wstrzymanie, przyznanie lub ograniczenie, kredytu, pożyczki pieniężnej lub wsparcia finansowego ze środków publicznych, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

139) w art. 290 uchyla się § 2;

140) w art. 291 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisów § 1 lub 2 nie stosuje się, jeśli czyn wyczerpuje znamiona czynu zabronionego w art. 258a § 1 lub 2.”;

141) uchyla się art. 293;

142) po art. 294 dodaje się art. 294a – 294f w brzmieniu:

„Art. 294a. Kto, będąc obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi innej osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, przekraczając udzielone mu uprawnienie lub nie dopełniając obowiązku, wyrządza jej w związku z tym znaczną szkodę majątkową, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 294b. § 1. Kto, będąc obowiązany do kierowania sprawami majątkowymi innej osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, żąda lub przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, w zamian za przekroczenie udzielonego mu uprawnienia lub niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku mogące wyrządzić jej znaczną szkodę majątkową, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w wypadkach określonych w § 1 udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej.

§ 3. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w § 2, jeżeli korzyść majątkowa lub osobista albo ich obietnica zostały przyjęte, a sprawca zawiadomił o tym fakcie organ powołany do ścigania przestępstw i ujawnił wszystkie istotne okoliczności przestępstwa, zanim organ ten o nim się dowiedział.

Art. 294c. Kto będąc dłużnikiem, doprowadza do niewypłacalności lub braku możliwości egzekucji, w celu częściowo albo całkowitego niezaspokojenia należności swojego wierzyciela, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 294d § 1. Kto będąc dłużnikiem, w związku z postępowaniem zmierzającym do zaspokojenia należności wierzyciela, udziela albo obiecuje udzielić wierzycielowi korzyść majątkową lub osobistą, w zamian za działanie na szkodę innych wierzycieli, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega wierzyciel przyjmujący korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę lub żądający takiej korzyści.

Art. 294e. Za przestępstwa określone w art. 294c i 294d odpowiada jak dłużnik albo wierzyciel także ten, kto zajmuje się sprawami majątkowymi innego podmiotu.

Art. 294f. Kto, wyzyskując przymusowe położenie innej osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, doprowadza ją do zawarcia umowy zobowiązującej tę osobę do świadczenia rażąco niewspółmiernego do świadczenia wzajemnego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

143) art. 295 otrzymuje brzmienie:

„Art. 295. § 1. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w art.294a, lub art. 294c, który przed wszczęciem postępowania karnego dobrowolnie naprawił w całości wyrządzoną szkodę.

§ 2. Wobec sprawcy przestępstwa określonego w tym rozdziale, który przed wszczęciem postępowania karnego dobrowolnie naprawił szkodę w znacznej części lub po wszczęciu postępowania karnego dobrowolnie naprawił wyrządzoną szkodę w całości, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.

§ 3. Wobec sprawcy przestępstwa określonego w tym rozdziale, który po wszczęciu postępowania karnego dobrowolnie naprawił szkodę w znacznej części, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

§ 4. Przepisów § 2 i 3 nie stosuje się do sprawcy rozboju, kradzieży z włamaniem lub innego przestępstwa popełnionego z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia.”;

144) uchyla się rozdział XXXVI;

145) tytuł rozdziału XXXVII otrzymuje brzmienie:

„Przestępstwa przeciwko zasadom obrotu środkami płatniczymi i wiarygodności znaków urzędowych.”;

146) art. 310 otrzymuje brzmienie:

„Art. 310 § 1. Kto podrabia albo przerabia środek płatniczy albo dokument uprawniający do otrzymania środka płatniczego, albo usuwa z nich oznakę umorzenia, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 2. Kto przechowuje lub używa środka płatniczego lub dokumentu określonego w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w § 2, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 4. Kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa określonego w § 1 lub 2, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

147) uchyla się art. 311;

148) art. 312 otrzymuje brzmienie:

„Art. 312. Kto puszcza w obieg podrobiony albo przerobiony środek płatniczy lub dokument określony w art. 310 § 1, który sam otrzymał jako prawdziwy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

149) art. 313 otrzymuje brzmienie:

„Art. 313 § 1. Kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia albo przerabia znak urzędowy lub taki podrobiony albo przerobiony znak nabywa, używa lub przechowuje w celu użycia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w obrocie publicznym używa przedmiotów opatrzonych podrobionymi albo przerobionymi znakami urzędowymi.”;

150) uchyla się art. 314;

151) art. 315 otrzymuje brzmienie:

„Art. 315. § 1. Kto, w celu użycia w obrocie publicznym, podrabia albo przerabia zalegalizowane narzędzie pomiarowe lub probiercze, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto podrobionego albo przerobionego narzędzia pomiarowego lub probierczego w obrocie publicznym używa albo takie narzędzie w celu użycia w obrocie publicznym przechowuje.”;

152) art. 316 otrzymuje brzmienie:

„Art. 316. § 1. Środki płatnicze, dokumenty i znaki urzędowe podrobione, przerobione albo z usuniętą oznaką umorzenia oraz podrobione

albo przerobione narzędzia pomiarowe, jak również przedmioty służące do popełnienia przestępstw określonych w tym rozdziale ulegają przypadkowi, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.

§ 2. Podrobione albo przerobione znaki urzędowe, o których mowa w art. 313 § 2, należy usunąć, chociażby to miało być połączone ze zniszczeniem przedmiotu.”;

153) art. 318 otrzymuje brzmienie:

„Art. 318 § 1. Nie popełnia przestępstwa żołnierz, który w wykonaniu rozkazu nieumyślnie wypełnia znamiona przedmiotowe czynu zabronionego.

§ 2. W stosunku do żołnierza, który w wykonaniu rozkazu umyślnie wypełnił znamiona przedmiotowe czynu zabronionego, ale jednocześnie czynił starania, aby istotnie ograniczyć społeczną szkodliwość swego czynu, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary lub odstąpić od jej wymierzenia.”;

154) w art. 323 § 1–4 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Do żołnierzy nie stosuje się przepisu art. 34 § 1a pkt 1, 2 i 4 oraz § 2 pkt 2, a do żołnierzy zasadniczej służby wojskowej również art. 34 § 1a pkt 3.

§ 2. Kara ograniczenia wolności orzekana wobec żołnierza innej służby niż zasadnicza może polegać również na:

1) obowiązku pozostawania w określonym miejscu w dyspozycji przełożonego w czasie od zakończenia zajęć służbowych przez 4 godziny 2 dni w tygodniu;

2) potrącaniu od 5 do 15% miesięcznego zasadniczego uposażenia na cel społeczny wskazany przez sąd. Przepis art. 34 § 1b stosuje się odpowiednio.

§ 3. Kara ograniczenia wolności orzekana wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej polega na odbywaniu służby w wydzielonej jednostce wojskowej według zasad określonych w Kodeksie karnym wykonawczym. Sąd może orzec również obowiązki, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 3–5, 6a–7a.

§ 4. W czasie odbywania kary ograniczenia wolności skazany:

1) nie może być mianowany na wyższy stopień wojskowy ani wyznaczony na wyższe stanowisko służbowe,

2) nie może brać udziału w uroczystościach i paradach organizowanych w jednostce wojskowej lub z udziałem jednostki.”;

155) art. 329 otrzymuje brzmienie:

„Art. 329. Jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, można w stosunku do żołnierza zamiast tej kary orzec karę aresztu wojskowego.”;

156) uchyla się art. 330;

82) w art. 336 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może odwołać odroczenie wykonania kary, jeżeli skazany w okresie odroczenia rażąco narusza porządek prawny lub zasady dyscypliny wojskowej.”;

157) art. 338 otrzymuje brzmienie:

„Art. 338. § 1. Żołnierz, który samowolnie opuszcza swoją jednostkę lub wyznaczone miejsce przebywania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, karze aresztu wojskowego do roku albo pozbawienia wolności do roku.

§ 2. Jeżeli samowolna nieobecność w jednostce lub wyznaczonym miejscu przebywania trwała dłużej niż 7 dni, sprawca podlega karze aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 3.

§ 3. Sprawca nie podlega karze, jeżeli samowolna nieobecność w jednostce lub wyznaczonym miejscu przebywania trwała nie dłużej niż 2 dni, chyba że wcześniej, w okresie 6 miesięcy bezpośrednio ją poprzedzających, dopuścił się on już takiego czynu i został za to ukarany dyscyplinarnie albo samowolna nieobecność w jednostce lub wyznaczonym miejscu przebywania trwała wówczas dłużej niż 2 dni.

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 następuje na wniosek dowódcy jednostki wojskowej.”;

158) w art. 342 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego do roku albo pozbawienia wolności do roku.

159) w art. 343 § 3 otrzymuje brzmienie:

§ 3. Żołnierz, który wchodzi w porozumienie z innymi żołnierzami w celu popełnienia czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

160) art. 344 otrzymuje brzmienie:

„Art. 344. Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 343 żołnierz, który nie wykonuje lub odmawia wykonania rozkazu popełnienia przestępstwa albo wykonuje taki rozkaz niezgodnie z jego treścią.”;

161) w art. 347 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Żołnierz, który znieważa przełożonego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

162) w art. 350 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Żołnierz, który poniża lub znieważa podwładnego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

163) art. 351 otrzymuje brzmienie:

„Art. 351. Żołnierz, który uderza podwładnego lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

164) w art. 355 § 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 355 § 3. Przepisy art. 42 § 1 i 2 oraz art. 178 stosuje się odpowiednio.”;

165) art. 356 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Żołnierz, który, po wyznaczeniu go do służby lub będąc w służbie, narusza obowiązek wynikający z przepisu lub zarządzenia regulującego tok tej służby, przez co stwarza bezpośrednio niebezpieczeństwo powstania szkody, której wyznaczona służba miała zapobiec, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 3.”;

166) w art. 357 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Żołnierz, który, po wyznaczeniu do służby lub będąc w służbie, wprawia się w stan nietrzeźwości lub odurzenia innym środkiem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem..... r.